

**Onoare și caracter
În memoriam dr.
Gheorghe Poenaru-Bordea (1937 - 2004)**

Liliana-Nicoleta HANGANU
Mihaela IACOB

Două cuvinte pot oare să reflecte o viață ?

Vineri, 14 mai, a plecat din aceasta lume un om.
Marți, 18 mai, a fost condus pe ultimul drum, la
Cimitirul Bellu.

Aristocrat, prin ascendență și printr-un fel personal de a fi, de o rară și discretă erudiție, cu o memorie fantastică și cu o mare putere de analiză a fenomenului numismatic integrat contextului istoric, dr. Gheorghe Poenaru-Bordea, cercetător la Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan” din București, rămâne un model de intelectual, de specialist rafinat, într-o societate și într-un timp, cum sunt cele de astăzi, în care avem atâtă nevoie de modele autentice.

Spiritual și echilibrat, avea conștiința propriei valori, fără să iasă cu tot dinadinsul în față; de sfaturile sale se ținea întotdeauna seama, deși, cumva, nu era liniștit în considerare, nefiind în mod față, ceea ce în accepțiunea curentă, se cheamă un lider de opinie. Poate, pentru că știa să-și susțină punctul de vedere cu eleganță, păstrând măsură, vorba aleasă și tonul ponderat, atât de necesare în vremuri nesigure sau tulburi...

Model de comportament, de modestie și cumpătare, cunoștea aceea taină atât de simplă, și totuși, atât de greu de atins, de a se salva prin munca sa și de a se bucura de micile plăceri ale vieții... Aroma cafelei tari, nelipsita țigară, ultimele pagini ale vreunui studiu numismatic și, bineînțeles, savoarea picantă a conversației. Micile gesturi ale dimineților, când palmele fremătau nerăbdătoare în așteptarea ceștii fierbinți, apoi, potrivirea țigării bătute ușor pe mâna dreaptă, scaunul apropiat de sobă, biroul încărcat de cărți, de pagini scrise mărunt, de fise, de mulaje după monedele aflate în lucru, de timbre decupate de pe plicuri:

- Pentru nepotul meu! spunea de fiecare dată...

Specialist de elită, cu o bibliografie impresionantă, susținută de un aparat critic amănunțit, revenea asupra oricărei fraze, cizelând-o îndelung, epuizând subiectele studiate, ajungând la concluzii ce, fie luminau zone obscure, fie devineau puncte de plecare pentru noi cercetări. Până și notele de lectură sau recenzarea unor

volume, purtau pecetea erudiției sale, amendând cu curtoazie scăpările din lucrările respective.

Purta o corespondență bogată cu specialiști din țară și din lumea întreagă, el însuși fiind unul dintre greii numismaticii românești și universale, în ceea ce, de-a lungul secolelor, constituie forța acestei științe, și anume, numismatica antică greco-romană...

Mentorul unei generații, profesor și cercetător, știa să asculte și să colaboreze cu mai tinerii săi colegi, oferindu-și sprijinul intelectual și moral, în meserie ca și în viață, indiferent cât de departe se aflau aceștia (ca preocupări de specialitate sau distanțe geografice):

- *Da, domnule, să fac!* ne spunea adesea, încântat de fiecare idee nouă...

A sădit încredere acolo unde erau doar temerile începutului de drum, a întărit curajul acolo unde era doar cutezanța tinereții... Îndrepta greșelile cu delicatețe și cu vorbe de duh, cu jocuri de cuvinte savurate chiar și de către cei care le iscaseră. Blândețea înțelepciunii îi lumina fața, în timp ce ochii - oglinda sufletului - priveau cu vioiciune și duioșie... Nu a rănit pe nimeni și nu a participat, de nevoie și, mai ales, cu voie, la lovirea nimănui, indiferent de situațiile dificile pe care soarta îl-e hărăzit.

Până la urmă, murim o singura dată, dar trăim în fiecare zi și în fiecare clipă...

Au rămas un scaun gol, lângă sobă, corespondență nedeschisă, o scrumiera veche, ceașca de cafea, timbrele, unele pagini neterminante și altele, prea multe, nescrise...

Domnule Profesor, *Poe*, - cum toată lumea vă știa! - rămân în urma dumneavoastră urmele din sufletele oamenilor care v-au cunoscut, v-au iubit și v-au respectat, și dintre care, mulți, v-au fost învățății ultimilor ani... Răspândiți prin țară și prin lume, păstrăm în suflet vocea caldă cu o ironie bine temperată și imaginea conștiinței dumneavoastră!

Rămâneți pentru noi un om de onoare și un bărbat de caracter!

Domnule Profesor, acum, când ați plecat prea devreme, prea în pripă și prea departe, alte cuvinte, ale lui Hegel dezvăluie personalitatea dumneavoastră: libertatea constituie singurul adevar al spiritului...

Honor and Character - SUMMARY

The article presents the personality of one of the noted Romanian specialists in numismatics. A list of his works was added.